

The Holy See

KATECHEZA OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA AUDIENCJA GENERALNA Dziedziniec św.
Damazego

Środa, 16 wrzesień 2020 r. [\[Multimedia\]](#)

Pandemia zmusza nas do troski o siebie i o innych. Również ci, którzy opiekują się najsłabszymi, chorymi i osobami starszymi potrzebują naszego wsparcia. W końcu tę troskę musimy także skierować ku naszemu wspólnemu domowi: ku ziemi i ku każdemu stworzeniu. Wszystkie formy życia są ze sobą powiązane, zaś nasze zdrowie zależy od zdrowia ekosystemów, które stworzył Bóg, a troskę o nie powierzył nam (por. Rdz 2, 15). Stworzenie, nie jest jedynie „zasobem”. Stworzenia mają wartość samą w sobie i „odzwierciedlają, każde na swój sposób, jakiś promień nieskończonej mądrości i dobroci Boga” (*Katechizm Kościoła Katolickiego*, 339). Tę wartość i ten promień boskiego światła trzeba odkryć. Żeby go odkryć, potrzebujemy pogrążenia się w milczeniu, potrzebujemy słuchania i kontemplacji.

Bez kontemplacji łatwo popaść w nieokiełznany i zarozumiały antropocentryzm, który przecenia naszą rolę, umieszczając nas jako absolutnych władców wobec wszystkich innych stworzeń. Kiedy kontemplujemy, odkrywamy w innych ludziach i w przyrodzie coś więcej niż ich użyteczność. Odkrywamy wewnętrzną wartość rzeczy udzieloną im przez Boga. Jak nauczało wielu mistrzów duchowych, niebo, ziemia, morze, każde stworzenie posiada tę charakterystyczną lub mistyczną zdolność skierowywania nas na nowo ku Stwórcy i do komunii ze stworzeniem. Kontemplacja prowadzi do zadziwienia nie tylko z powodu tego, co widzimy, ale także dlatego, że czujemy się integralną częścią tego piękna; czujemy też powołane, by go strzec.

Kontemplacja i troska: to dwie postawy, które ukazują drogę do poprawy i przywrócenia równowagi w naszych relacjach ze stworzeniem. Ci, którzy podążają tą drogą, stają się „opiekunami” wspólnego domu, opiekunami życia i nadziei. Każdy z nas może i powinien stać się „stróżem wspólnego domu”, zdolnym do chwalenia Boga za Jego stworzenia, do ich kontemplacji i ochrony.

Santo Padre:

Saluto cordialmente i polacchi. Oggi, mentre parliamo della contemplazione del creato, vengono in mente le parole di San Giovanni Paolo II: “contemplo la bellezza di questa terra [...]. Sembrano parlare, con una potenza eccezionale, l’azzurro del cielo, il verde dei boschi e dei campi, l’argento dei laghi e dei fiumi. [...] E tutto ciò testimonia l’amore del Creatore, la potenza vivificante del suo Spirito e la redenzione operata dal Figlio per l’uomo e per il mondo”. Questo modo di vivere il rapporto con il creato sia per tutti noi fonte di impegno a favore della sua salvaguardia! Vi benedico di cuore.

Speaker:

Serdecznie pozdrawiam Polaków. Dziś, gdy mówimy o kontemplacji stworzenia, przychodzą na myśl słowa św. Jana Pawła II: „kontempluję piękno tej ziemi [...]. Z wyjątkową mocą zdaje się przemawiać błękit nieba, zieleń lasów i pól, srebro jezior i rzek. [...] A wszystko to świadczy o miłości Stwórcy, o ożywczej mocy jego Ducha i o odkupieniu, którego Syn dokonał dla człowieka i dla świata” (Zamość, 12.06.1999). Ten sposób przeżywania kontaktu z przyrodą niech będzie dla nas wszystkich źródłem zaangażowania na rzecz jej ochrony. Z serca wam błogosławię.